

ת"פ 45253/03 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד רונן בר שירה, אריה פולסקי - ענייננו הסטיים, שלמה מור, מרדיי בן דוד - נפטר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11-03-45253 מדינת ישראל נ' בר שירה ואח' 21 Mai 2017

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימים: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד שירן רום

נגד

הנאשימים:

1. רונן בר שירה
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי
2. אריה פולסקי - ענייננו הסטיים
3. שלמה מор
ע"י ב"כ עו"ד אלון רפפורט
4. מרדיי בן דוד - נפטר

**זכור דין
(נאשימים 1 ו-3)**

א. כללי

1. הנאשימים 1 ו- 3 (להלן - **הנאשימים**), הורשו לאחר ניהול הוכחות, בביצוע שורת מעשי מרמה.

הכרעת הדין ניתנה על ידי סגן הנשיאה, כב' השופט ד"ר עודד מודריק, מספר ימים טרם סיום כהונתו, ונוכחת בבקשת הצדדים להיערכם לטיעונים לעונש, והעברת התקיק לטיפול.

2. כתוב האישום מתאר שרשרת עבירות מרמה שביצע נאם 1, לעיתים בשיתוף פעולה עם אחרים כגון נאם 3, על ידי כך שהציג עצמו כמי שמתירים כספים למטרות נעלמות (מאבק לשחרור גלעד שליט משביו, פעילות לעידוד מצב הרוח של נפגעי דלקת הכרמל ושיקום נזקיהם, הפגת לחץ נפשי מילדי שדרות המופגצת) או כמו שבאפשרותו לגייס סכומי כסף גדולים, בתמורה לתשלום عملות שונות. בפועל, שלשל נאם 1 את הכספיים הרבים שאסף לכיסו, ועשה בהם למטרותיו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

.3. בסופה של יום, ועל פי הכרעת הדין המפורטת שניתנה, זוכה נאשם 1 משני אישומים (8 ו-9) והורשע ב-14 אישומים הколоלים שורה ארוכה של עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, לצד הרשעה בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, גנבה בידי מושחה, זיווף ועוד.

נאשם 3, אשר ייחסו לו אישומים 6 ו- 15, הורשע בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות. סכום המרמה הכלול, על פי ממצאי הכרעת הדין, עמד על **589,320 ₪ ו-\$199,300**, וכן ניסיון לקבל במרמה **100,000 ₪** (אישום שלישי) ו- **35,000\$** (אישום עשירי). שתי הערות ביחס לסכום המרמה: הראשונה - נאשם 1 החזיר את הסכום שקיבל במרמה במסגרת אישום 13, ואת לאחר פתיחת החקירה השנייה - נאשם 1 החזיר את הסכום שקיבל במרמה במסגרת אישום 13, ואת סכומי המרמה (1 ו-3) את סכומי המרמה (1 ו-3) (43,000 ₪). השנייה - באישומים 6 ו-15 קיבלו שני הנאים (1 ו-3) את סכומי המרמה (1 ו-3) (150,000\$ ו- 8,300\$).

לשם השלמת התמונה, יציין כי כתוב האישום ייחס מעורבות עברינית לשנים נוספים: נאשם 2 (אריה פולסקי), הודה במעורבות משנה בשלושה אישומים, הורשע בשתי עבירות של הוצאת חשבונות פיקטיביות ועבירה של זיווף מסמך (והכל - על מנת לסייע לנאשם 1) ונדון ל-6 חודשים מאסר (ת.פ 15-12-25020). בירור העבודות בעניינו של נאשם 4 (מרדיי בן-דוד) הופסק בשל פטירתו.

ב. ראיות וטייעוני הצדדים לעונש

.4. מטעם התביעה הוגשו המסמכים הבאים: מסמך סיכום ביחס לאישומים בהם הורשעו הנאים; פירוט השתלשלות ההליכים בתיק; גילויות הרישום הפלילי של הנאים; גזר דיןו של נאשם 2 בפרשה של פנינו, אשר הודה והורשע זה מכבר, וטען כי עניינו שונה מהנאימים שבפניו; פרוטוקול עדויותיהם של שנים מהמתalonנים; תצהורי נפגעי עבירה; וכן פסיקה רלוונטית.

.5. מטעם נאשם 1 הוגשה אסופה מסמכים, וביניהם מסמכים רפואיים ומכתבי תודה שקיבל בגין מעורבותו בפעילויות חברותיות שונות, כגון תכנון טイル לילדי שדרות או העמדת אוטובוסים במסגרת המאבק לשחרור גלעד שליט. כן הוגש דוח הוצאה לפועל ביחס לחובתו של נאשם 1, וספר שירה שנכתב על ידו. במועד מאוחר יותר, ולאחר ATIICHIS בהמשך, הוגשה חוות דעתו הרפואי של פרופ' אבשלום שלום (הכוללת שתי תוספות לחות הדעת) ממנה עולה כי בשנת 2006 לכה נאשם במלונמה ממירה וחווה הישנות של המחלה בשנת 2012 ובחודש ינואר 2015. עוד צוין בחוות הדעת כי כתעת: "אין עדות למחלת גוררותית, אך המטופל מצוי בסיכון גבוה מאד להישנות מקומית, להופעת גוררות מרוחקות ולקיצור תוחלת חייו, דבר אשר מחייב מעקב אונקולוגי תמיד לככל אורך חייו".

.6. התובעת, עו"ד שירי רום, התייחסה בטיעוניה לחומרה הרבה הטעינה במעשה הנאים, ובפרט לכיעורם, ועמדה על הערכיהם החברתיים המגונים שנפגעו.

באשר למתחמים, נטען שיש לקבוע כי כל אישום מהו אירוע נפרד, ובהתאם - לקבוע מתחמים נפרדים. ביחס לנאים 1, הוצעו המתחמים הבאים: אישום ראשוני, עד 4.5 שנים מאסר; אישומים 2, 6, 11 ו-12, עד 5 שנים מאסר; אישומים 4, 5, 12, 13, 15 ו-16, 9 חודשים מאסר עד 3 שנים מאסר; אישומים 3 ו-10, 6 חודשים מאסר עד 24 חודשים מאסר; אישומים 7 ו-14 מספר חודשים עד 30 חודשים מאסר. ביחס לנאים 3, הוצעו

המתחמים הבאים: אישום 6, שנת מאסר עד 4 שנות מאסר; אישום 15, 6 עד 30 חודשים מאסר.

באשר לגזרת העונש בתוך המתחם, טענה התביעה כי לזכות נאשם 1 אין עומד לו שיקול אחד לפחות, למעט מחלתו, כאשר מנגד עומדים שיקולים רבים לחומרה, ובכלל זה עברו הפלילי, הכול הרשות בעבירות מרמה ומאסר על תנאי בין 12 ל-24 חודשים. כן התייחסה התביעה לפרקי הזמן הממושך בו התנהל התקיק, וטענה כי מעבר לעיכוב שנוצר בשל מצבו הבריאותי, יש לזקוף את התמימות ההליך גם לאופן התנהלותו של נאשם 1, אשר הגיע במהלך כל המשפט בנסיבות סרק מרבות. לבסוף, עתרה התביעה להטלת עונש מאסר ממשמעו תקין, "המתקרב לעונש דו-ספרתי", על נאשם 1, לצד הפעלה במצבו של עונש המואסר המותנה התקילו ועומד נגדו.

באשר לנאים 3 הפנתה התביעה, מחד, לחלקם ביצוע העבירות, לכך שלא השיב את סכום הגזילה, ולעבורי הפלילי, גם שצין כי מדובר בהרשעות ישרות יחסית. מאידך, ציינה לפחות את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, ואת נסיבות חיווי, כגון היותו פושט רגלי. לבסוף, עתרה להטלת עונש מאסר בגין האישומים בהם הורשע.

בנוסף, ביחס לשני הנאים, עתרה התביעה גם להטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

7. סניגורו של נאשם 1, עו"ד עופר אשכנזי, טען כי ריבוי מתחמים מביא להחמרה העונשה, וכי יש לראות בכל האישומים אירוע אחד, ולחייבון - שלושה אירועים בלבד: עניין שליט, עניין שדרות, יותר מעשי המרמה. הסניגור דחה את טענת התביעה כי העיכוב בהתמימות ההליך נובעת מהתנהלותו של נאשם 1, וציין כי זיכוי של הנאים משניים מהאישומים (ומהלך מהubenיות שיווסו לו באישום הראשון) מלמד כי הייתה הצדקה לניהול הנסיבות. לפיכך, טען כי יש לחתם משקל ממשמעו תקין לפחות הזמן מעת ביצוע העבירות. כן הינה הסניגור לנسبותיו האישיות, וטען כי נאים 1 סובל ממחלת מלונמה בדרגה גבוהה, וכי הוא בעל נכות בשיעור של 100% לצמיתות. בהקשר לכך, הינה עו"ד אשכנזי ל"הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונשה), התשע"ו-2016", במסגרתה מוצע לאפשר חריגה מהמתחם בשל נסיבות שונות, כגון מצב רפואי או חלוף זמן רב ממועד ביצוע העבירה.

לבסוף, בהתחשב בדבריו לעיל, וכן בפסקה שנסקרה ובקופת המעצר אותה ריצה נאים 1 בפיקוח אלקטרוני, עתר הסניגור להסתפק ב-14 חודשים מאסר, תקופה המשקפת את התקופה בה הוחזק הנאים במעצר במסגרת הפרשה שלפניינו.

8. נאים 1 בדבריו האחרון טען כי ההליך המשפטי גرم לו עוויל, וכי מעולם לא גנב לו שקל אחד. כן התייחס לנסיבות חיים שונות, וביניהן הישגיו במסגרת שירותו הצבאי, פגעה נפשית אותה חוות במהלך לבנון הראשונה, והמלחמות מהן סובלים הוא ובני משפחתו. ציין כי נאים 1 לא ראה ב"דברו האחרון" בדיון משומם סוף פסוק, ועד שלושה ימים לפני מועד גור הדין המשיך להגיש לבית המשפט מכתבים רבים בהם שפרק חמתו על התביעה, על המוטב שהכריע את דין, על עורך הדין שייציג אותו בשלב ההוכחות (והוחלף בהמשך על עורך דין הנוכחי) ועל חלק מהעדים שהעידו בהליך.

9. סניגורו של נאים 3, עו"ד אלון רפפורט, התייחס במספר האישומים המצומצם שייחסו לנאים 3, וכן טען כי נאים 1 היהוד את הרוח החיים של המיזמים העבריים בהם הורשו, בעוד נאים 3 "שיחק תפקיד שני" בלבד. כן טען כי לנאים 3 אין כל חלק בהתמימות ההליכים, וביקש לחתם משקל ממשמעו תקין לפחות הזמן מעת ביצוע העבירות. לבסוף, טען בא כוח נאים 3 כי הכספי שהתקבלו מביצוע העבירה המתוארת באישום השישי לא הגיעו לידי, וכי הוא מצוי בהליך של פשוט רגלי וחוב

עשרות מיליון שקלים להוצאה לפועל.

לאור האמור, עתר בא כוח נאשם 3 לקביעת מתחם הנע בין ענישה שאינה כוללת מאסר בפועל, ל-6 חודשים מאסר לRICTO בדרך של עבודות שירות, וזאת ללא הטלת רכיב קנס.

10. נאשם 3 בדברו האחרון טען כי סייע לנאשם 1 בעניין העמורות ושימש כנהג, אך לא קיבל לידי כספים. כן ציין כי הוא חולה בסרטן וממצא בהליך של قضיתת רגל.

ג. דין והכרעה

כללי

11. הפרשה שהובאה להכרעת חמורה בכל קנה מידה אפשרי, הן ביחס לאופן המרומה, הן ביחס לסכומי המרומה, הן ביחס לטיב הפרת האמון, הן ביחס לפגיעה בקורבנות הAMERA, והן ביחס לפעולות המשותפת של חלק מהנאשמים (בחלק מהאישומים). ריכבים אלה, אותם אסקור בהמשך, משפיעים על מתחם העונשזהולם ועל הענישה הכלולית, אולם זאת מושפעת גם מאותם נתונים "אישיים" שנושאים הנאשמים על גbm בעודם נכנים לאלימות בית המשפט, והרלוונטי ביותר לעניינו - עברו הפלילי של נאשם 1. עיון בגור הדין שניתן בעניינו של נאשם 1 לפני כמעט שני עשורים (1999), מלמד כי עסוקין באדם שהפרק את המרומה וORIZLAT כספי האחר בדרך חיים בה הוא מתמיד יצאוד משך עשרות שנים. רוצה לומר - כבר عشرות שנים שرونן בר שירה אינו "מלח הארץ ואיש ארץ ישראל היפה והטובה" כפי שניסה לתאר את עצמו, אלא "בעל מקצוע" בתחום הנוכחות והמרומה, וכך אשר אינו בוחל באמצעותן להוילך בכחש את קורבנותיו, להערים עליהם, לגרום להם ליתן בו אמון כמעט בלתי מסוג, ועוד - לגנוב את כספו.

ניתן היה להוסיף תיאורים מתיאורים שונים שייהי בהם להמחיש את ציינתי ביחס לנאשם 1, אולם דומני כי דרך ההמחשה הטובה ביותר תהיה באמצעות הפניה לדברים שכותב אודוטו כב' השופט רוזן לפני כמעט עשור, בת"פ 3220/98, שם הורשע במסגרת צירוף של מספר תיקים פליליים, ב- 27 עבירות של קבלת דבר במרומה, 4 עבירות של נסיין לקבלת דבר במרומה ובעירות נוספת. סכום המרומה הכלול אותו קיבל הנאשם עמד על 230,000 ₪, ובונוסף ניסה לקבל סכום של 15,000 ₪ ועוד 2,000 ₪ נוספים בדרך של "גניבה בידי מורשה".

בית המשפט גזר על נאשם 1 ארבע שנות מאסר תוך שציין את הדברים הבאים:

"**הנאשם נגלה לפניו במלוא קלונו. הנאשם ביצע עבירות חמורות ומתכוורות שבಗין הוא ראוי לעונש מאסר של ממש...הנאשם חטא ופשע כלפי אזרחים לא מעטים. הנאשם טמן באמתחתו כספים לא לו...כמו במקרים רבים שאלת השאלה בנושא עניינו הינה היאן קרה, שאדם כה מוכשר, וחויובי, שתרכם לקהילה ולציבור מתגלל ומשתנה להיות עבריין נלווז, רב - רמאי, מקסים ומטעה דעת ולב, כדי לגורף לכיסיו עשרות רבות של אלפי שקלים...הנה נא, הנאשם ידע להקטים ולשבות לב הסובבים אותו עוד מימים ימימה. הנאשם ניכל את מלאה שרונותיו, ונמנינו החשובים כדי לבנות הררים על תלויים על**

חות השורה. הרים של תוכניות ופעולות חינוך לביצוע קנו הערכת פקדיו והערכת מפקדיו בצבא. מסלולי הרים וטיולים מופלאים האדריכו את שמו כمدיריך נאמן הוכבש כל פינה ומקום נוח לטיש ותיור. בהמשך אותה דרך, למען הרים וערימות של כסף ומזומנים הוביל אל ספסל הנאשימים, ומשם אל בית האסורים. הנאשם צודד לב מפקדיו, הקסמים מנהליו, והפליא לכוחותיו בעולם החלומות. הנאשם השתמש בתכנוניו המנויות לעיל, השתגש ונשא פירות הצלחה...במסכתות העבירות בהן הורשע, עבירות שבוצעו לאורך מספר שנים, כمفорт בכתבי האישום, השתמש באותו תכונות, כדי להקסים, אולי גם לכصف عشرות אזרחים ובעלי עסקים כדי לرمותם וליטול מכיספם...ה הנאשם לימדנו בפועל שאימת הדין לא חלה עליו. הנאשם לא התירה מהעמדתו לדין ומשפט. השמתו על ספסל הנאשימים לא הביאה להטיה כלשהי במחשבותיו...ה הנאשם היטיב לפאר ולהגדיל קומתו כלפי "לקוחותיו" לקידום מעשי המרמה. פעמי היה איש טילים, פעמי איש משרד החינוך, פעמי איש החברה להגנת הטבע, ופעם מרצה באוניברסיטה...לא פחות מכאייה ומקוממת, בלשון המעטה, הייתה התנהגו של הנאשם לפני זוג ההורם השכלים חונה ומכם בן עמי, הוריו של יגאל זיל שנהרג בתאונת דרכים בשנת 1989. הנאשם קנה את לב ההורם השכלים בסיפור על טcs לזכרו של בנים זיל. הנאשם ציר בפניהם את הטcs בו יטלו חלק מכובדים כמו שר החינוך והשר שמעון פרט. בין לבין, נטל מזוג ההורם השכלים סך 2,000 נ"ז - ללא ראשית כניסה ובלוי תחילת טcs. בעשרות אנשים שנפלו לרשותו של הנאשם אין חבות פתאים, ערלי ראש וחסרי דעת. הנאשם השתמש במלוא כשרונותיו וסגולותיו - כפי שתוארו בבהירות על ידי עדי ההגנה - כדי לסייע את אותם אזרחים בכחש. הנאשם פעל במיזננות,acadם המכיר וידע לב אנוש, או ליתר דיוק חולשות אנוש".

ואלה, כאמור, דברים שנכתבו אודות הנאשם לפני שני עשורים, בגין עבירות מרמה הדומות להפליא ללאה עליון הוא נותן את הדין היום, והם מתאימים כמו כפפה ליד גם לעת הנוכחית, בבחינת - "מהשָׁמַךְ הַהוּא שִׁיחָה אֲמֹה שֶׁנְעַשְׂה הַהוּא שֶׁעַשְׂה אֵין כָּלְחַד שְׁתַחַת הַשְּׁמַךְ" (קהלת א, ט).

בעבור CUT להכרעה בשאלת היקף מתחמי הענישה (מתחמים שונים כשית הtribuna או מתחם אחד כשית ההגנה), אסקור בהמשך את הפרמטרים השונים אשר ישפיעו על מתחמי הענישה, ואז אפרט את עובדות האישומים השונים וקבע את מתחמי הענישה.

מתחם ענישה כולל או מספר מתחמי ענישה?

12. ב"כ הצדדים הם חלוקים בשאלת האם יש מקום לראות כל אישום כ"איורע" ולקבוע בעניינו מתחם עונש נפרד, או שמא יש מקום להביט על מכלול האישומים כאירוע עברייני אחד, ולקבוע בעניינו מתחם עונש כולל.

בהתאם לעקרונות שהותוו בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014), המבחן הרלווני לקבעת מספר האירועים הינו מבחן הקשר הדוק. למעשה, עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, ואשר ניתן להשקייף עליהם כעל מסכת עברינית אחת, ייחשבו לאיורע אחד:

"**המשובה לשאלת מהם גדרי ה"איורע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק**

يُحسب لأירוע واحد. המובן שיתנתן למונח "קשר הדוק" יתפתח מקרה למקורה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגע קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריתנית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצאו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עצמתו של הקשר בין העבירות)".

בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15) התייחס בית המשפט העליון ל מבחני העזר לבחינת עצמת הקשר בין העבירות:

"כדי לעמוד על עצמת הקשר שבין העבירות שמהם על בית המשפט לעמוד על נסיבותו העובדיות של העניין שלפניו, ולבוחן אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדיות אלה מהוות " מבחני עזר" לקבעת עצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטיות ביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת ועוד לאפשר את ביצועה של העבירה האחראית או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינו".

סבורי כי ניתוח המעשים שלפנינו בהתאם ל מבחנים האמורים מלמד כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מן האישומים בהם הורשו הנאשמים. אמנם, כלל, מדובר בשרשראת מעשי מרמה אשר אופיינו בדרכי פעולה דומות. אלא שחרף הדמיון האמור, מעשי המרמה של הנאשמים כוונו נגד מספר רב ומגוון של קורבנות, ולמעט הדמיון הנובע מארוח החיכים העברייני-מרמטי אותו אימצו הנאשמים - אין כל קשר ממשי בין האישומים השונים.

הפרמטרים המשליכים על קביעת המתחם

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בעת קביעת המתחם. בעינינו, הנאשמים הורשו בשורה של מעשי מרמה, ובהקשר לכך כבר נקבע על-ידי בית המשפט העליון כי "האינטרס החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה" [ע"פ 752/90 ברzel נ' מדינת ישראל (1.3.1992)]. כן ניתן למנות בנסיבותיה של הפרשה שלפנינו את הצורך במתן הגנה ראייה לרכוש הציבור, הרצון לשמר התנהלות בנכונות וככללית שקופה ואמינה, עידוד פעילות פילנתרופית, והערך אשר נראה כעומד בבסיס כל אלה ואשר נפגע שוב ושוב כתוצאה מהתנהלותם העבריתנית של הנאשמים - חשיבותו של קיום אמון הדדי בין הבריות.

הנאשמים בנסיבותיהם נפגעו באופן שיטתי בערכים אלה פגעה קשה ואנושה, ונראה כי ניתן לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשו מלמד על חומרה יתרה בעלת מגוון היבטים:

מידת התחכם - הנאשמים (ובמיוחד - נאשם 1) פעלו בתחוםם רב על מנת להוציא לפועל את תוכניותיהם העבריתניות, וניתן לומר כי למעשה לא בחולו באמצעות עליון להוליך את קורבנותיהם בכח ולהוציא מהם כספים במרמה. בהקשר לכך ניתן לציין לצין את הבטחות השווה הרבות שניתנו לקורבנות השונים, ובهن הבטחות

קונקרטיות שגבו בתאריכים ובנסיבות נקובים; את השימוש בחשבון עסק' שאים נתן לפיקוח, בשילוב לעיתים של מצג שווה כאילו נעשה שימוש בחשבון מפוקח של עמותת מלכ"ר; את השימוש בתחפושת (ביחס לאישום 15), או במצבו שווה שונים באשר למעמדם וקשריהם של הנאשמים; את עבירות הזיווף, וההנפקה של חשבונות פיקטיביות; את בחירת הקורבנות, במקרים רבים גופים או קהילות אשר נזקקו לסייע או לתרומה, ועוד.

מידת הנזק שנגרמת לקורבנות העבירה - בוחנת מסכת המעשים בהם הורשו הנאשמים מעלה כי הנאשמים הוננו את קורבנותיהם בהיקף של عشرות מאות אלפי שקלים, וגרפו לכיסם סכומים ממשמעותיים ביותר (גם כאן, שכן הדבר העיקרי ביחס לנאים 1, ובמידה פחותה יותר ביחס לנאים 3). בנוסף, מעבר לנזק הבורר הגלים באיבוד הכספיים האמורים, ולעוגמת הנפש הכרוכה בכך, תצהיר נגעי העבירה שהוגשו במסגרת ההליך מלמדים כי יש לתת את הדעת גם לנזקים נוספים הנובעים מזהות הקורבנות - גופים או קהילות אשר נזקקו לסייע או לתרומות ולשם כך נקשרו ביחסים עם הנאשמים, ואלו, חלף מתן עזרה כפי שהבטיחו, העמיקו את צרתם. בחירת "יעדי המרמה" (בחילוק מהמרקירים - אנשים המוצאים במשבר עמוק) מהוות אפוא נדבר נוספים 1 בקביעת מתחם העונש הולם, בהיותה משליכה על מידת הנזק, ומלמדת עד כמה נאטם ליבו של נאים 1 בהתקנותו המרממתית השיטית ובדרכו להשתגט מטרותיו. דוגמא מובהקת לכך ניתן למצאו בעבירות שביצעו נאים 1 באישום הראשון שם ניצל באופן מחפיר סיטואציה אונסית קשה ומורכבת, וזאת על מנת לגראף לכיסו כספי מרמה.

הפרת האמון הכפולה - נאים 1 הפר ברוגל גסה את האמון שניתן בו מצד כל המעורבים.

כך הפר את האמון שניתן בו מצד "מבקשי הסיע", אשר האמין כי הנאשם פועל בכונה שלמה על מנת לסיע להם, כי הבתוותיו הן בעלות כיסוי, וכי הכספיים שימושיים על ידם לשם קידום התרומה או הלואאה משמשים למטרתם.

דוגמא לאמור לעיל ניתן למצוא בתצהיר נגעת העבירה שהוגש על ידי הגב' טלי שינה המלמד על השבר העמוק באמון אותו חוויתה כתוצאה מעשי של נאים 1, אשר הבטיח לסיע לקיבוץ בראשו עד מהدا לאחר השרפיה בכרמל:

"**צר לי שנאלצתי לעמוד נדהמת ולגלוות שהייתי קורבן עבירה. לא חשבתי כלל על אפשרות זהו, וגם מโนסים ממוני שאישרו את המהלך - עמדו משתאים מול העוקץ. [...] באת רונן, פשוט עשית דבר נורא. איך במהלך כל השיחות ביןנו ידעת שאתה פשוט עובד עלי, علينا... והמשכט...עדין מתקשה לעכל...**"

מן העבר השני, הפר הנאשם את האמון שניתן בו מצד התורמים, גורמים פילנתרופים שונים אשר בחרו לפעול בצוותה מעוררת הערכה ולתרום את כספם ממניעים אלטרואיסטיים של נתינה לחזלת. קל לשער מה רבה הייתה אכזבתם לגלות כי הכספיים אותם תרמו הגיעו לידי של הנאשם ושימושו, ברובם המכريع, לצרכיו הוא. הפרת אמון זו קשה ביותר, מאחר שהיא עלולה לגרום בנוכנותם של פילנתרופים לסיע לגורמים נזקקים ולבגדם מטרות חברותיות חשובות, ונמצא שהחברה כולה מפסידה. בע"פ 11791/04 **אפלביים נ' מדינת ישראל** (29.5.2006) התייחס בית המשפט העליון לעבירות מרמה שבוצעו על ידי יצירת מצג שווה של התרומות למטרות חברותיות, וגובת הכספיים שנאספו:

"**בית המשפט ראי שיתן יד למאבק נגד מי שמנצלים לרעה את אמון הזולת שם בהם מבטו ושולחים ידים אל ממוני. אמרו חכמים: "אי זהו גנב, זה הלווקה ממון אדם בסתר ואין הבעלים יודעים, כגון**

הפושט ידו לתוך כיס חברו ולקח מעותיו ואין הבעלים רואים" (רמב"ם, משנה תורה, הלכות גניבה א', ג') ("ע"פ 6941/04 מדינת ישראל נ' מזל פורטל (לא פורסם); לא כל שכן כשהמדובר בניצול של מצב אנושי רגש תוך שרוממות האנושיות בגרונם של המערערים".

על מתחם הענישה לשקוף את סלידתו הקשה של בית המשפט ממעשים אלו. יש לתת את הדעת גם להפרת האמון הכרוכה במעשיו של הנאשם 3, אשר יצר מצג שווה כי בכוחו ובכוח שותפו לגיס בעבור קורבנותיו תרומות ממשמעות, וזאת מעל ברגל גסה באמון שנייתן בו.

ההחלטה הנווכחת

15. לאחר בחינת הפסיכיה, לרבות פסקי הדין שהגשו הצדדים,raiiti להתייחס לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 8265/13 **מלכיאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2016) - מערער אשר הורשע בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בגיןויות חמימות, זיווג מסמך בכוונה לקבל באמצעות דבר, סחיטה באזומים, ועוד. הנאשם, אשר היה אסיר נמלט, ניהל מקום מחבאו מסכת מרמה מתוחכמת אשר התמקדה בהוצאה כספים מאזרחים קשי-יום שהיו זקנים להלוואה, וזאת על ידי פרסום מודעות שווא המציגות הלוואות בתנאים נוחים, ודרישת תשלום תנאי מוקדים לכך. בסך הכל קיבל המערער במרמה לידי סכום של **2,717,944 ש"ח** ממאות קרבנות בישראל. בית המשפט קבע כי חurf ריבוי העבירות, יש לראות במעשיו של המערער איורע אחד שמטרתו הוצאה במרמה, וקבע מתחם כולל שנע בין 11-8 שנים מאסר. לבסוף גזר על המערער **10 שנות מאסר**, לצד כספים במרמה, וכן מתחם כולל של תנאי, הטלת חובת פיצוי, ועונשים נלוויים. בית המשפט העליון אישר את העונש שהוטל על המערער, אך קבע כי 6 חודשים מן המאסר המותנה ירוצו במצטבר, והשאר - בחופף.

ע"פ 43352-06-13 **אברהם נ' מדינת ישראל** (28.11.13) - באותו עניין דובר בנאים, שmai רכב במקצתו, אשר נהג להציג מצג שווה בפני קורבנותיו כי ביכולתו לרכוש בעבורם כל רכב עמוקים במחיר זול ממחיר השוק, וכן קיבל לידי כספים במרמה בהיקף של מאות אלפי שקלים. במסגרת כתוב האישום ייחסו לנאים 9 אישומים נפרדים, המתארים כיצד קיבל במרמה מקורבנותיו סכומים הנעים בין 24 אלף ש"ח ל-157 אלף ש"ח, ובסך הכל **מעל 675 אלף ש"ח**. הנאשם הורשע בגין מעשים אלו ב-9 עבירות של קבלת דבר במרמה בגיןויות חמימות, לצד עבירות נסיען לקבלת דבר במרמה בגיןויות חמימות, ו-2 עבירות של הוצאה שיק ללא כיסוי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל אישום נע בין 6 חודשים ל-3 שנים מאסר בפועל, ובהמשך, בהתחשב בין השאר בכך שמדובר בעברין מרמה רצידיביסט, הטיל עליו עונש כולל של 13.5 שנים מאסר, בנוסף להפעלה במצטבר של 34 חודשים מאסר על תנאי ועונשים נלוויים נוספים. בית המשפט המחויז, אליו הגיע העורע, אישר את המתחמים שנקבעו ואת מיקומו של הנאשם בגדרם, אך הפחית מעונשו בשל עקרון האחדות הענישה, כך שיremain על 7.5 שנים מאסר לריצוי בפועל. זאת, בנוסף ל-34 חודשים המאסר שהופעלו במצטבר (**סה"כ 10 שנים ו-4 חודשים מאסר**). בקשה רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון - נדחתה.

לציין כי במקרה זה נהנה הנאשם מהקללה בעונשו נוכח הודהתו, הקללה שלא ניתן להעניק לנאים בענייננו. רע"פ 158/13 **עווז נ' מדינת ישראל**, פורסם בبنבו (7.2.2013) - באותו מקרה דובר בנאים אשר הורשע, בעקבות הודהתו במסגרת הסדר טיעון, ב-24 אישומים הכלולים שרשות עבירות של קבלת דבר במרמה, קבלת דבר במרמה בגיןויות חמימות, הוצאה שיק ללא כיסוי, גניבה בידי מורשה, ועוד. הכרעת הדין שניתנה בעניינו

מתארת כיצד עשה הנאשם שימוש בשיטות פגולה מתחכמת על מנת להוציא כספים מרמה מקורבונו - חברות, אנשי עסקים, ואזרחים פרטיים, אשר היו במרקם כלכלית, ונענו להצעת הנאשם אשר התחייב לשיעם להם בדרכים שונות. סך הכל הוציא הנאשם מקורבונו **1,700,000 ₪** בזמן או בשווה כסף, וכן שיקים בסך כולל של 4,900,000 ₪. בגין מעשים אלו הטיל עליו בית משפט השлом **7 שנות מאסר לרצוי בפועל**, תוך שzieין כי לזכותו של הנאשם עומדת הودאותו, אשר חסכה בזמן ציבורו יקר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוון נדחה, וכן גם בבקשת רשות ערעור אשר הוגשה לבית המשפט העליון, שקבע כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

לzieין כי גם במקרה זה העונש הסופי שהוטל משקף הקלה עקב הודהה וקבלת אחירות, וזאת בשונה מעניינו).

ת"פ 11-04-10334 מדינת ישראל נ' קזלקופי (24.6.2012) - נאשם שהורשע, בעקבות הודהתו, בשורת עבריות ובהן קיבלת דבר מרמה, קבלת דבר מרמה בנוגע לנسبות חמירות, והתחזות לאחר, אשר בוצעו במסגרת 28 פרשיות שונות. הנאשם נהג ליצור מצג שווה בפני קורבונו, כגון שבאפשרותו למכור להם טלוייזיות במחיר מוזל, ועוד להיעלם עם כספו. במקרים אחרים התחזה הנאשם לאדם אחר על מנת לקבל הלואות מיד' קורבונו, מבלתי להשיבן. סך הכל קיבל הנאשם מרמה לידי כספים בהיקף של **כ-400,000 ₪**, מ-28 פרשיות. בגין מעשים אלו נגזר עליו **6 שנות מאסר לרצוי בפועל**, לצד מאסר על תנאי ופייצוי, בבית המשפט (сан הנשיא, כב' השופט עוזיאל) זיין כי ללא הודהתו המוקדמת, היה נגזר עליו עונש חמור פי כמה.

ת"פ 09-07-7062 מדינת ישראל נ' ורטנשטיין (09.9.2009) - נאשם שהורשע בעקבות הודהתו ב-27 עבריות של לקבלת דבר מרמה בנוגע לנسبות חמירות, 3 עבריות של התחזות לעובד ציבור, ועבירה של נסיוון לקבלת דבר מרמה בנוגע לנسبות חמירות. הנאשם נהג להציג עצמו מרמה בפני קורבונו כעובד ציבור או כבעל מקצוע אחר, אשר מכוח תפקידו יכול למכור להם מוצרים או שירותים במחיר מוזלים מהשוק. כך קיבל לידי סכומי כסף שונים ממספר רב של קורבונות, בסך כולל של **מאות אלפי שקלים**, וזאת מבלתי לעמוד בדיורו וטור שהוא נהג להבטיח להם הבטחות שווה כי ישפק את שהובטה, או כי ישיב את כספו. בית המשפט ציין כי מדובר בעברין מרמה סדרתי אשר לחובתו עבר פלילי מכבד, ובהתחשב מכלול הניסיבות, ובן הודהתו המוקדמת, גזר עליו 6 שנות מאסר לרצוי בפועל. כן הופעל מאסר על תנאי שהיא תלויה נגד הנאשם, וכך שבסופו של דבר הוטל עליו לרצות **7 שנות מאסר בפועל**.

ע"פ 04/11791 אפלביים נ' מדינת ישראל (29.5.2006) - עניינה של פרשה זו בצד נאים אשר הקימו עמותה שמטרתה, כביכול, איסוף תרומות למען פליטי קוסובו, אך בפועל שימשה את הנאשם לביצוע התרומות שווה וגבינה כספים בסך כולל של **חצי מיליון שקלים**, אשר נתרמו על ידי מספר רב של גורמים. בעקבות מעשים אלו הורשעו הנאשם בעבירה של לקבלת דבר מרמה בנוגע לנسبות חמירות, וגבינה בידי מורשה, ונגזר עליהם עונש של **4 שנות מאסר בפועל**, תוך שבית המשפט המחוון מצין כי עונש זה משקף הקלה עם הנאים מחתמת מצבם הבריאות. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה, וכן צי בהתחשב בשפלות המוסרית שבממדי הנאשם מחוד, ומצבם הרפואי מאידך, מדובר בעונש מאוזן.

לzieין כי **מקרה זה משקף אירוע מרמה אחד**, ודומני כי קיים שינוי מובהק בין סיטואציה מעין זו לסתואציה של עניינה בגין ריבוי אירועי מרמה (ונאשם בעל עבר פלילי מכבד).

סקירת האישומים וקביעת מתחמי הענישה

16. כתע, לאחר שהובחרו הפרמטרים הרלוונטיים לקביעת מתחמי הענישה, אסקור בקצירה את האישומים השונים וקבע את מתחמי הענישה.

על פי עובדות האישום הראשון, בחודש יוני 2010 נפגש נאשם 1 את יואל מרשק, אשר שימש אותה עת ראש האגף למשימות מיוחדות בתנועה הקיבוצית. נאשם 1 טען בפנוי כי ביכולתו לגייס תרומות עבור מטה המאבק למען שחררו של החיל החטופ גלעד שלייט. במסגרת פעילות זו, נאשם 1 הצליח לגייס כספים מחמישה עשר גורמים שונים אשר תרמו סכום כולל של 234,320 ש"ח, אותו העביר לנאשם 1 לחשבונו. פרט לכך, ניסה נאשם 1 לשדר שלושה גורמים נוספים לתרומם, אך ניסיונות אלה לא צלחו בשל חסdot שהתעוורו בקרבת אוטם גורמים. בנוסף, נאשם 1 קיבל מנאשם 4 חשבונות פיקטיביות של חברת קארגו אינטער בע"מ, שנשלטה בידי נאשם 4. בחשבונות נכתב במרמה שהן מנפקות בגין שירות ניהול וחיפוש תורמים וכן עבור ארגון המשט למען גלעד שלייט. נאשם 1 הוסיף את הספרה 0 פעם או פעם מימין לסכום של חלק מהחשבונות וכן שיקפו החשבונות סכום גדול יותר. כן קיבל נאשם 1 חשבונית כזבת מנאשם 2 על סך 6,000 ש"ח.

בסיכוםו של דבר עשה נאשם 1 שימוש בסכום של כ-80,000 ש"ח למטרות מטה שליט, וקיבל לידי 154,320 ש"ח במרמה בנסיבות חמירות, תוך זיוף חשבונות והלבנת הון.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 415 ס'פא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) (ריבוי עבירות); גנבה על ידי מורשה, לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין; זיוף מסמך בנסיבות חמירות, לפי סעיף 418 ס'פא לחוק העונשין (ריבוי עבירות); הנפקת חשבונות פיקטיביות, לפי סעיף 111(ב)(3)(7)(8) לחוק מס ערף נוסף, התשל"ז-1975 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); ואיסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (ריבוי עבירות), וזוכה שלוש עבירות של נסיכון לקבלת דבר במרמה.

בשים לב למורכבות פעולות המרמה, לאופיה הנלווה, לעבירות המס והלבנת ההון ולנזק שנגרם, ראוי לקבוע כי מתחם העונש עומד ברף התחثان על 2.5 שנות מאסר וברף העליון על 6.5 שנות מאסר.

על פי עובדות האישום השני, ביום 10.12.29 נפגש נאשם 1 ראשי הקיבוץ בית אורן, וטען בפניהם במרמה כי ביכולתו לגייס מיליון דולרים מתרומות בחו"ל לצורך שיקום הקיבוץ מנזקי דיליקת הענק אשר פרצה בעירות הכרמל. נאשם 1 טען בפני ראשי הקיבוץ כי על מנת שיוכל להמציא את כספי התרומה בהקדם, עליהם למסור לידי סך של 100,000 ש"ח לתשלום עבור מתווכים. בהמשך, הודיע נאשם 1 לראשי הקיבוץ כי עלה בידו להשיג תרומה בסך של 6 מיליון דולר, אך לצורך כך יש לשלם 100,000 ש"ח נוספים. לאור מצגי השווה של נאשם 1, העבירה ראשי הקיבוץ לידי סך כולל של 200,000 ש"ח.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסתי בסעיפים 14 ו-15, ראוי לקבוע כי מתחם העונש עומד ברף התחثان על 18 חודשים מאסר וברף העליון על 5 שנות מאסר. שתי הערות ביחס למתחם שנקבע באישום זה בהשוואה למתחם שנקבע באישום הראשון: הראשונה - קיימן קושי מסוים בקביעת מתחם הגבולה מהמתחם לו עתירה הتبיעה בטיעוניה; השנייה - המתחם באישום הראשון, אף שמדובר בסכום מרמה נמוך יותר, שיקף מעשה מרמה מורכב יותר, שהוא כרוך בזיוף, בקבלת חשבונות פיקטיביות וכן בעבירות מס והלבנת הון.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 10.12.28 נפגש נאשם 1 עם מזכיר המושב ניר עציון, וטען בפנוי במרמה שביכולתו לגייס תרומות בסך 3 מיליון דולר לצורך שיקום המושב. נאשם 1 דרש ממזכיר המושב למסור לידי סך של 100,000 ש"ח כתשלום עבור מתווכים, ובתמורה הפקיד בידי "שיק ביטחון" באותו סכום. בנוסף,

במהלך התקשר נאשם 1 למצויר המושב וטען כי השיג תרומה על סך \$100,000. בסופה של דבר סיירבו אנשי המושב להעביר את סכום הכספי לנאשם 1.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ובשים לב לעובדה כי מדובר בעבירה ניסיון שלא הושלמה, רأיתי לאמץ את עמדת התבעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 6 חודשים מסר וברף העליון על 24 חודשים מסר.

על פי עובדות האישום הרביעי, לאחר אסון הדלקה ביערות הכרמל (שהתרחש ביום 10.12.2012) פנה נאשם 1 לחברות שונות בבקשנה להתרמין עבור תושבי היישובים שנפגעו בדלקה. מספר חברות נענו בבקשתו והעניקו מהחותם אשר הופקו ישרות לחשבון הבנק שלו נאשם 1. חלק מארגוני החברות ביקשו לוודא כי התרומה נכנסת לחשבון של עמותה שהוא מוסד ציבורי מוכר, ונאשם 1 הציג מצג שהכספיים נכנסים לעמותת "אורות ישראל" - המרכז להעמקת הזיהות היהודית בדרום", כאשר בפועל הכספי שהתקבל נוטב לחשבונו. במסגרת פעילות זו אסף נאשם 1 סכום כולל של 76,400 ₪, ומתוכו השתמש רק בסכום של 33,000 ₪ לתוכלית של עזרה ליישובים.

כמו כן, נאשם 1 קיבל מנאשם 2 חשבונית על סך 50,000 ש"ח שבה נכתב בכתב בכתב שהוא ניתנת עבור "יעוץ ושיווק פרויקט חוף הכרמל".

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות; גנבה על ידי מורשה; והנפקת חשבונות פיקטיביות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, רأיתי לאמץ את עמדת התבעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 9 חודשים מסר וברף העליון על 3 שנים מסר.

על פי עובדות האישום החמישי, במהלך אפריל 2007פגש נאשם 1 אדרמו"ר של קהילת חסידות, וטען בפניו במרמה כי ביכולתו לגייס עבورو ועובד קהילתו סך של 1.3 מיליון דולר לפחות. לצורך גיוס הכספיים, נדרש האדרמו"ר למסור לידי נאשם 1 סך של 15,000 דולר כעמלה ודמי תיווך. האדרמו"ר העביר סכום זה, אך בהמשך סירב לדרישת נאשם 1 להעביר לידי סך של 5,000 דולר נוספים. למען הסר ספק יצוין כי לא הושגה כל תרומה.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, רأיתי לאמץ את עמדת התבעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 9 חודשים מסר וברף העליון על 3 שנים מסר.

על פי עובדות האישום השישי, במהלך אוגוסט 2008 פנה נאשם 3, בידיעת נאשם 1, אל הרב תנעמי, ראש המרכז החינוכי "אור חדש" לחינוך בנות מאזרוי מצוקה, וטען בפניו, במרמה, כי ביכולתו לגייס מיליון דולר כל שנה עבור המרכז החינוכי. בהמשך, נפגשו הנאים עם הרב תנעמי מספר פעמים והציגו בפניו מצג שווה לפיו ביכולתם להשיג את התרומות המובטחות, בתמורה לסכומי כסף שונים לכיסוי הוצאות ולתשלום למתחווים. בעקבות זאת, בין השנים 2009-2008 שילם הרב תנעמי לנאים סכומי כסף אשר הצטברו לסך של 150,000 \$, מבלי שהושגה כל תרומה עבור המרכז החינוכי.

נאשם 1 ונאשם 3 הורשו באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ובשים לב לעובדה כי קיימים קושי מסוימים בקבעת מתחם הגבוה ממתחם לו עטרה התביעה בטיעוניה, ראייתי לקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 18 חודשים מאסר וברף העליון על 5 שנות מאסר, וזאת בעניינו של נאשם 1. בעניין נאשם 3, אשר הוגדר בהכרעת הדין כשותף משני, יעמוד הרף התחthon של המתחם על שנות מאסר ואילו הרף העליון על 4 שנות מאסר.

על פי עובדות האישום השביעי, ביום 14.7.10 נפגש נאשם 1 עם מנהל מפעל לייצור מנועלים בקיבוץ עין החורש. נאשם 1 הציג עצמו כבעל קשרים עם גורמים בחו"ל אשר תורמים לתעשייה בישראל, וטען במרמה כי ביכולתו לגייס הלוואה ללא ריבית בהיקף של 2.5 מיליון ש"ח. בתמורה, דרש נאשם 1 عملיה על סך של 10,000 \$. סכום העמלה הועבר, אך בסופו של יום הלוואה לא התקבלה. בשלב זה טען נאשם 1 במרמה כי ביכולתו להשיג הלוואה קטנה יותר בתמורה לעמלה של 4,000 \$, וגם סכום זה הועבר לידי. סך הכל הועבר לחשבון של נאשם 1 סך של 14,000 \$, מבלי שהושגה כל הלוואה.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לאמץ את עמדת התביעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 5 חודשים מאסר וברף העליון על 30 חודשים מאסר.

על פי עובדות האישום העשירי, על רקע פעילות נאשם 1 בעקבות הדליה בעירות הכרמל נוצר קשר בין ד"ר לביא, מנהל המחלקה לטיפול נמרץ בבית החולים רמב"ם בחיפה. נאשם 1 הציג עצמו בפני ד"ר לביא, ובהמשך גם בפני גבי טליה זקס, מתאמת קשי חוץ בבית החולים, כבעל קשרים ענפים במקסיקו, בברזיל וברוסיה, וטען במרמה כי מצא תורם שיעביר סכום של 5 מיליון דולר. קודם להעברת התמונה, דרש נאשם 1 סכום של 50-35 אלף דולר על מנת לשלם לעו"ד או מתווך מקסיקני, אך ד"ר לביא סירב לכך.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ובשים לב לעובדה כי מדובר בעבירה ניסיון שלא הושלמה, ראייתי לאמץ את עמדת התביעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 6 חודשים מאסר וברף העליון על 24 חודשים מאסר.

על פי עובדות האישום האחד עשר, באוגוסט 2009 נפגש נאשם 1 עם משה נימן, מנהל עמותת "דרכיה דרכי נועם" המפעילה גני ילדים בבית שימוש. נאשם 1 טען במרמה בפני נימן כי בכוחו לגייס תרומות עבור העמותה, וכי עומד לרשותו תורם שביבולתו לתרום \$200,000. כדי לקבל את התרומה, דרש נאשם 1 מניימן סך של \$4,330. לאחר מכן, ובמשך מספר הזרמנות, המשיך ודרש מניימן סכומי כסף נוספים, בין לשם הגדלת סכום התרומה ובין לשם קבלתה. בסופו של דבר שילם נימן לנאשם 1 סך כולל של 71,860 ש"ח, וזאת מבלי לקבל דבר בתמורה.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 9 חודשים מאסר וברף העליון על 3 שנות מאסר.

על פי עובדות האישום השנים עשר, במהלך יוני 2007 הציע נאשם 1 לעמותת הל"ה, שהוא מוסד ציבורי מוכר, להוות כתובת להעברת תרומות לצורך ארגון טiol לילדי שדרות. גורמי העמותה נעתרו להצעה והעמידו לרשותו נאשם 1 מסמכים המאשרים את תקינות הנהול של העמותה. נאשם 1 שלח את המסמכים לקרן "קסירר", המעניקה תרומות לעמותות שהן מוסד ציבורי, וזו אישרה לעמותה תרומה בסך 50,000 ש"ח למטרת הטיוול, והעבירה לנאשם 1 שיק בסכום האמור לפוקדת עמותת הל"ה. נאשם 1 הציע כי ימסור לאנשי העמותה את השיק, בניכוי עמלה של 10% משיעורו, אך גורמי העמותה סירבו. לאחר מכן נאשם 2 את השיק, בידיעת נאשם 1, על ידי כך שהוסיף לצד העמותה כמותב את הביטוי "או בובויז אביגיל", והשיק הופקד בחשבון הבנק של נאשם 1. הטיוול לילדי שדרות קיים ומומן בידי נאשם 1 בסכום של 13,000 ש"ח. נאשם 1 השאיר ברשותו את יתרת השיק בסך 37,000 ש"ח.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות; צויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חדא; וגניבה על ידי מורה.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסתי בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לאמץ את עמדת התביעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 9 חודשים מאסר וברף העליון על 3 שנים מאסר.

על פי עובדות האישום השלישי עשר, ביום 4.9.07 ו-5.9.07 פנה נאשם 1 לחברת "כרמל אולפינים" וביקש במרמה, בכל פעם, תרומה בסך 25,000 ש"ח לצורך ארגון טiol לילדי שדרות, אשר תופקד לחשבוןו. סך הכל הופקדו בחשבונו של נאשם 1 שתי תרומות על סך כולל של 50,000 ₪. הטיוול אכן נערך, אך עלותה הסתכימה ב-6,500 ₪. נאשם 1 הותיר בחשבונו לצרכיו את יתרת התרומה בסך 43,500 ש"ח. יעיר כי בסופו של דבר השיב נאשם 1 לחברת "כרמל אולפינים" את הכספי שנטל במסגרת אישום זה.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, וגניבה על ידי מורה.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסתי בסעיפים 14 ו-15, ותוך התחשבות מסוימת בהשbet הכספיים (לאחר פתיחת החוקירה), ראייתי לקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 6 חודשים מאסר וברף העליון על 3 חודשים מאסר.

על פי עובדות האישום הארבעה עשר, במהלך דצמבר 2010 נפגש נאשם 1 עם מנהל בית הספר "מוריה" בbaraar שבע, וטען בפניו במרמה כי ביכולתו לגייס תרומה גדולה עבור בית הספר. בתמורה, דרש קבלת סך של 30,000 ש"ח, אך מנהל בית הספר השיב כי ביכולתו לשלם 7,000 ש"ח בלבד. ביום 16.12.10 נטל נאשם 1 מידיו מנהל בית הספר 7,000 ₪, אך לא עשה דבר על מנת לגייס את התרומה המובטחת.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסתי בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחthon על 3 חודשים מאסר וברף העליון על 28 חודשים מאסר.

על פי עובדות האישום החמשה עשר, במהלך יולי 2008 יצר נאשם 3 קשר טלפוני עם אירים וייס, עובדת בעמותת "מפעלות שמחה" המפעילה מוסדות חינוך ורוחה לאוכלוסיות במצוקה, והציע לה כי יפעל לגייס תרומות כספיות עבור העמותה. בהמשך, נפגשו הנאים, **כאשר נאשם 3 עוטה תחפותה של חרדי לגופו**, עם וייס, והציגו בפניה מצג שווה לפיו בכוחו של נאשם 1 לגייס 1.5 מיליון דולר עבור העמותה, בתמורה לקבלת תשלום בסך \$8,300. התשלום הועבר, אך דבר לא עשה דבר לצורך קידום התרומה.

נאשם 1 ונאשם 3 הורשו באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות בצוותא חדא.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לאמץ את עמדת התביעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחתון על 9 חודשים מאסר וברף העליון על 3 שנות מאסר, זאת בעניינו של נאשם 1. אשר לנאים 3, בהתאם לחלקם כמפורט בהכרעת הדיון, ראייתי לקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחתון על 6 חודשים מאסר וברף העליון על 30 חודשים מאסר.

על פי עובדות האישום השישה עשר, במהלך יוני 2008 פנה אדם בשם יונתן שלו, בשליחות נאשם 1, אל נציגי המרכז הדתי "שירות הפליטה" (להלן - **הכולל**), והציע להציג עבורם תרומה על סך מיליון דולר, בתמורה לקבלת עמלה בסך של \$4,000. לאחר מכן פנה שלו אל נציגי הכולל פעםיים נוספת. בראשונה הציע להציג תרומה נוספת של מיליון דולר בתמורה לתשלום \$4,000 נוספים, ובשנייה ציין שהתרומה צפויה להגיע תוך שבועיים ודרש \$4,000 נוספים. סך הכל קיבל שלו כספים בסך \$12,000, אותו העביר לידי לנאשם 1, וזאת מבלי שבוצעה כל פעולה לשם השגת הת躬מות.

נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

על יסוד הפרמטרים אליהם התייחסו בסעיפים 14 ו-15, ראייתי לאמץ את עמדת התביעה ולקבוע כי מתחם העונש יעמוד ברף התחתון על 9 חודשים מאסר וברף העליון על 3 שנות מאסר.

קביעת העונש המתאים

נאשם 1

17. לצורך קביעת העונש המתאים **בעניינו של נאשם 1** יש להידרש לניסיות אשר אין קשרות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין. במסגרת כך, ראייתי להתייחס לאלה:

עבר פלילי:

התיחסתי עד כה להרשעת הנאים בת.פ. 3220/09 בבית משפט השלום בתל אביב תוך ציטוט חלים מגזר הדיון, אולם על מנת שהתמונה תהיה שלמה, יציין כי הנאים ביצעו עבירות מרמה **לפני הרשעה זו ואף לאחריה**, והכל כמפורט להלן:

הרשותו הראשונה של הנאים ניתנה בשנת 1997, וזאת בעבירה של גניבת נכס שבפיקוחו.

הרשותו השנייה של הנאים היא אותה הרשותה מבית משפט השלום בתל אביב בת"פ 3220/98, עליה עמדתי בסעיף 11, שם הורשע במסגרת翟וף של מספר תיקים פליליים, ב - 27 עבירות של קבלת דבר במרמה, 4 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה ועבירות נוספות. סכום המרמה הכלל אותו קיבל הנאים עמד על 230,000 ₪, ובនוסף ניסה לקבל סכום של 15,000 ₪ ועוד 2,000 ₪ נוספים בדרך של "גנבה בידי מורשה". בסופה של יום, הוטל על הנאים עונש בן 4 שנות מאסר, לצד מאסר מותנה בן שנה.

הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי (ע"פ 71104/99), אולם ביום 23.12.99 ניתן פסק הדיון אשר דחה

את הערעור.

בית המשפט המחויז (הרכב השופטים קפלן-הגלר, חיות, טל) ציין בפסק הדין את הדברים הבאים:
"הדרך היחידה אשר צריך נאשם להתמודד עם רוע מעשים שכאליה, הוא במאסר שכזה, אשר אינו חמור כלל ועיקר, ואלמלא נלקחו בחשבון שקלולים כל אותם דברים אשר טענה סניגורית מלומדת בכשרונה, יכול והעונש אף היה גבוה יותר".

עוד בכתב, בבחינת מושאלת לב, והדברים חשובים לעניינו, כי: "מקרה בית המשפט כי המערער שהוא אדם אינטיליגנטי ביותר יפנים הדברים, וילך לחיים אזרחים בעtid רחוק לבוא כשהוא אדם חדש, בוגר, וטוב".

אלא שתקוות לחוד ומציאות לחוד, שכן תקופה קצרה בלבד לאחר שחרורו מאסר בן 4 שנים, חזר נאשם 1 לעשות שימוש ביכולותיו המרמותיות והעבריתניות, והורשע **בשלישית** בגין עבירות של קבלת דבר במרמה וגניבת נכס מופקד שביצע בשנת 2002, כלי שישה מתלוננים שונים. במסגרת גזר הדין שנייתן באותו מקרה (ת.פ 66/05) נתן בית המשפט השלים בbear שבע משקל לעובדה כי הנאשם הודה במיחס לו וכי היה עצור במשך 9 חודשים, ועל כן - תוך התחשבות בנסיבות אלה, החליט לאמץ את הסדר הטיעון שהוצע ולהורות על הארכת המאסר המותנה בן 12 החודשים לתקופה של שנתיים.

וכך נקבע בגזר הדין שנייתן ביום 27.10.2010 (ההדגשות אינם במקור - ב.ש):

"אבקש להציג, כי לא נעלמו מעניין התוצאות הקשות שחשו כל אחד מהמתלוננים בהליך זה על רקע היותם חסופים להתנהגות הנגועה בתרמית וברמאות, אם לא לעלה מכך מצדו של הנאשם. יחד עם זאת, העובדה כי בתקופה מאז בוצעו המעשים (שנת 2002) ועד היום לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות אחרות יש בה כדי להצדיק במידה מסוימת את האפשרות כי ההסתברות מושא ההליך שבפניו היא בגדיר מעידה שאינה מעידה בהכרח על נטייה חוזרת ונשנית של הנאשם לתוך אחר קורבנות אקרים למעשה מרמה ותרמית. יש להניח כי הנאשם, ברבות הזמן למד את הליך והפנים כי כללי ההתנהגות המצויפים מבן תרבות, הם אחרים ושונים. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים והואיל גם ניתנה ביدي ההזדמנות לבחון את עדויות המאשימה, מצאתי, כי ההסדר המוצע, הגם שעל פניו איןנו נראה מחמיר ומכבייד, הוא סביר וראוי בנסיבות העניין. בהקשר זה ראי לציין, כי על פי הסדר הטיעון, קיים מרכיב של פיצוי ממשי לאוטם מתלוננים שנפלו קורבן לאותה ההתנהגות בלתי נורמטיבית ובلتוי תקינה מצד הנאשם לצד עונשים צופים פנוי עתיד שבבודאי יוסיפו לככול ולהגביל את הנאשם בהתנהלותו כאחד האדם מכאן ולהבא.

שוב - תקוות לחוד ומציאות לחוד, שכן מיד בסמוך להרשעתו השלישית בשנת 2005 והארכת המאסר המותנה, המשיך נאשם 1 לפעול בדריכי מרמה כעולה מכתב האישום בעניינו המתאר ביצוע עשרות עבירות מרמה החל משנת 2007 ועד שנת 2011.

לאחר עשרות שנים בהן מבצע נאשם 1 עבירות מרמה, לאחר פגיעה בעשרות ריבות של קורבנות עבירה, לאחר הליכים משפטיים רבים, ניתן לקבוע כי נאשם 1 הוא בבחינת שור מועד, עבריין מרמה ללא תקנה, נעדר שמצ של הפנמה, חסין מפני הרתעה, וכזה המפרש את מאמציו של בית המשפט להושיט לו יד בחולשה או כ"אוירוק" להמשך ביצוע עבירות. במנוחת משאלת המאסר המותנה שיש להפעילו כתעט במצטבר, ברור כי עברו

הפלילי של נאשם 1 הוא בעל משקל משמעותי ביותר עת אדרש לקביעת העונש בגדרו של כל אחד ממתחמי הענישה, או במסגרת עונש כולל.

חלוף זמן

טענת נאשם 1, יש מקום להקל משמעותית בעונשו נוכח חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, וה坦שכות ההליכים המשפטיים. אין חולק כי חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה מהו שיקול רלוונטי בקביעת עונשו של נאשם בגדרי המתחם. עם זאת, בענייננו העבירה המאוחרת ביותר בכתב האישום נעbara בשנת 2011, ובאותה שנה נפתחה החקירה ואף הוגש כתב האישום. ובאשר לה坦שכות המשפט - נראה כי גם התנהלות הנאשם תרמה תרומה משמעותית להימשכות ההליכים. ראשית, יש לזכור כי הנאשם בחר לנHAL משפט והורשע ברובם המכريع של האישומים. שנית, במהלך ההליך, בין אם מטעמים בריאתיים (שיתוך והיו מוצדקים) ובין אם מטעמים אחרים שאינם מוצדקים, הגיע הנאשם אין-ספר בבקשת (בקשות לדחית דין), בקשות לשחרור סניגור מיצג, בבקשת לפסנות שופט, ועוד). בהחלטה מיום 9.6.13, לאחר בקשה נוספת לדחית הדיון בשל מצבו הרפואי של הנאשם, נאשם 1, ציון כב' השופט מודרך את הדברים הבאים:

"המשפטណ מעתכבר מהשנה הבשל מידי ערפו אישמת קבל באטעןות הנאהם וושאמיתות תוכנו כל העת מעוררת הספקות."

כל בקשוט ישתו מצא לביטה המשפטן ותדע מה שפחה הערוכה הידין גענו בטיעו ושהוא כשל עצמה כריביס וווערטה עדר אמרצעים כספיים.

unicoba mishpat meucbunma atbi rov unni nimshlan adamim nosfim shozot temlach mishpatim istaim .".

ראה בהקשר זה מסמך "השתלשות ההליך" שהוגש במסגרת ראיות הבדיקה, וכן החלטת כב' השופט מודרך מיום 8.8.13, שניתנה לאחר שמיית המומחה הרפואי מטעמו של נאשם 1.

ואם ניהול ההליך עד שלב הכרעת הדיון נדחה לתקופות ממושכות נוכח טענות הנאשם להחמרה במצבו הרפואי, גם שלב הטיעונים לעונש שאמור היה להיות ממוקד ובסמוך להכרעה, נדחה מעת לעת נוכח בקשוטיו השונות של הנאשם להמצאת חוות דעת רפואי. נטען כי חוות דעת זו תוכיה בין היתר, כי מחלת הסרטן התפרצה בגוףו פעם נוספת, אלא חוות הדעת הרפואית שהוגשה לאחר כמעט שנה תמיימה, לימדה כי המחלת לא התפרצה. בנסיבות אלה, יש ליתן משקל מוגבל ביותר לרביב חלוף הזמן.

לצד האמור לעיל, נתתי משקל מסוים לקויה לעובדה כי הנאשם שהה בתנאים מגבלים תקופה ממושכת.

התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה

נאשם 1 הגיש אסופה מכתבו תודה שנכתבו על ידי גורמים שונים, בגין מעורבותו בפעולותיות שונות. כאמור, יש במכתבים אלו כדי להביע על תרומתו החיובית של נאשם 1 לחברה, ועל מעשים ראויים להערכתה. אלא Mai, חלק ממכתבי התודה נוגעים לשירות פעילותיות אשר בהכרעת הדיון נקבע כי מעורבותו של נאשם 1 בהן הייתה פלילתית, וכןuda להוצאה כספים במרמה מקורבנותיו. כאמור לעיל, נאשם 1 פעל בתחום רב, שכנע אנשים רבים ביכולותיו ובכנות כוונותיו, ולעתים אף הוציא אל הפועל פעילותות, בקנה מידה מוגבל ביותר, בין אם באמצעות הכספיים שקיבל לשם כך, ובין אם על ידי גלגול הועלויות לפתחם של אחרים (ראו למשל עבודות אישום 4). לפיכך, איןני סבור כי יש להתפלא על מכתבו ההתודה שקיבל נאשם 1, או לראות בהן עדות לתנהגות חיובית, בדיקת כפי שאין להתפלא על כך שמסכת המרמה אותה טווה הפליה בראשתה כה רבים. לאור כך, וגם

אם מקובל עליי כי יתכן שחלק מן המכתבים שצורפו משקפים מעשים חיוויים בהם לכה נאשם 1 חלק, בנסיבות של פרשה זו, ככל יכולה ניצול אנשיים תמיימים ומטרות חברתיות חשובות לשם עשיית רוח איש - לא מצאיו לחתך לכך משקל כלשהו לקולא.

נסיבות אישיות ורפואיות

הן הסניגור והן הנאשם בדברו האחרון שטחו את סיפור חייו של הנאשם ופירטו את נסיבותו האישיות והמשפחתיות. באופן רגיל, וככל שהוא מדובר בנאשם הנזון את הדין לראשונה, יתכן והוא מקום ליתן לנסיבות אלה משקל לקולא, גם אם מוגבל. יחד עם זאת, שעה שמדובר בעברין מרמה סדרתי, אשר זכה להתחשבות לא מועטה בעבר (ובין היתר, על בסיס סיפור חייו ונסיבותיו האישיות), נראה כי משקלם של נתונים אלה נשחק עד דק תחת גלגול ההליכים הפליליים הקודמים, עד כי בעת הנוכחות - אין בהם כדי להוביל להקלה בעונשו.

באשר למצב הרפואי - אין חולק כי הנאשם חלה בעבר במחלת הסרטן, אולם על פי חוות הדעת הרפואית המעודכנת, המחללה לא התפרצה פעם נוספת, אך הנאשם מצוי בסיכון גבוהה מאד להישנות מקומית, להופעת גוררות מרוחקות ולקיצור תוחלת חייו, דבר אשר מחייב אונקולוגי תדיר לכל אורך חייו.

העובדת כי מדובר במחלת שפרצה לראשונה בשנת 2006, ולא מנעה מה הנאשם לבצע מספר רב של עבירות מרמה ולהונות עשרות קורבנות, מחייבת מסקנה כי משקלו של נתון זה בגזירת הדין אינו גבוה. יתרה מכך, חזקה על שירות בתי הסוהר כי יעניק לנאשם את הטיפול המתאים, הן בהיבט המעקי והן בהיבטים אחרים במידת הצורך, כך שאין מקום להעניק לנאשם הקללה משמעותית בגין נתון זה.

מאמי ה הנאשם לתקן תוצאות העבירה

בהקשר לכך ניתן כי כמעט כמעט העבירה באישום 13, "חברת כרמל אולפניים", לה השיב הנאשם את כספה, כאשר לטענת התביעה, אשר לא נסתירה, הדבר נעשה רק לאחר שזמן לחקירה, לא השיב נאשם 1 את כספי המרמה אף אחד מן הנפגעים.

נאשם 1 - סיכום

ניתוח הנתונים השונים מוביל למסקנה ברורה כי הנאשם לא הניח על שולחנו של בית המשפט ולו נתון אחד שהיה בו כדי להצדיק הקללה משמעותית בעונש. המעשים מתוחכמים וחמורים, רשימת הקורבנות ארוכה, סכום המרמה הכולל עצום [589,320 ₪ ו-\$300,000], וכן נסיוון לקבל במרמה 100,000 ₪ (איושם שליש) ו- \$35,000 (איושם עשיר). עבורי הפלילי מכבייד ורלוונטי, המעשים בוצעו לאחר הזדמנויות שונות שניתנו לו על ידי בבית המשפט לרבות הארכת עונש מותנה בן שנה, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו (ואף שאין בכך כדי להחמיר בעונש, ברור שלא ניתן להעניק לו הקללה בהיבט זה), ובעיקר - נראה כי עסקינו בנאשם שהפרק את המרמה בדרך חיים.

עיקרון ההלימה מהייב השתת עונש משמעותי, וסבירו כי עתירת התביעה, אותה בכוונתי לאמץ, היא עתירה רואייה, אינה מחמירה יתר על המידה, והולמת את הנסיבות.

נאשם 3

18. לצורך קביעת העונש המתאים **בעניינו של נאשם 3** יש להידרש לנסיבות אשר אין קשרות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין. במסגרת כך, ראוי להתייחס לאלה:

הרשעתו الأخيرة של נאשם 3 היא בעבירות של שימוש במסמר מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה, אשר נעברו בשנת 2007. באותו מקרה הוטל על הנאשם מאסר מוותנה וקנס בסך 2,500 ₪آن למדנו כי לא מדובר בניסיבות חמורות. בנוסף, לנאשם שתי הרשעות בעבירות תכנון ובניה, וכן הרשעה נוספת בעבירות של איומים ותקיפה, אשר בוצעו לפני לפni למעלה מ-20 שנה. הגם כי אין להקל ראש ברישומו הפלילי של הנאשם, סבורני כי אין להט לננתן זה משקל משמעותי לחומרה, בהינתן העובדה שההרשות הרכזונית היחידה היא זו שנעבירה לפני כ-10 שנים (בנסיבות זמן יחסית למעשים עליהם הוא נוטן את הדין עתה).

מאסר ראשוני

הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר (מאחורי סוג ובריח או בעבודות שירות) והפסיקה ראתה ברכיב "המאסר הראשוני" ככח המצדיק התחשבות מסוימת.

חלוף הזמן

בשונה מהאמור ביחס לנאשם 1, ומאותם טעמים שהובאו לעיל, אני סבור כי יש לקבל את טענת נאשם 3 באשר להתחשבות ההליכים נגדו, ולתת לכך משקל לפחות לigenous בעת גזירת עונשו בתחום המתחום. בהקשר לכך יצוין כי גם הטעיה לא חלקה על כרך שלנאשם 3 אין חלק בהתחשבות ההליכים ושיש מקום להתחשב בכך לפחות, ולמעשה כל שטענה היה כי נאשם 3 לא נדרש להתייצב לכל הדיונים, ולאלקח חלק פעיל במהלך רוב ההליך המשפטי. גם אם כך, אין להקל ראש בסבל הנגרם לעיתים לנאשם מקומה של חרב מתחפה מעל ראשו, בדמות ההליך הפלילי, ממש תקופה ארוכה מהנדרש, ובנסיבות אלה אני סבור כי יש ליתן לכך משקל לפחות לפחות.

נסיבות אישיות

נתתי דעתך לניסיבותו האישיות הנטענות של נאשם 3, למצבו הבריאותי (ראה דבריו האחרון), ולהובתו הכספיים (הוכץ עד לאחרונה כפושט רגל). איני סבור כי מדובר בתנאים המצדיקים הקלה משמעותית בעונש, הגם שיש מקום להתחשב בהם במידה מה.

נאשם 3 - סיכון

אף שמידת הדומיננטיות של נאשם 3 נמוכה מזו של נאשם 1, ניתן לומר כי הרשעתו בשני האישומים שיוחסלו לו היא הרשעה חמורה כמעט מכל זווית אפשרית, לרבות סכומי הכספי שגרף (בצורתם עם נאשם 1) העומדים על \$150,000 - \$8,300 אשר לא הוחזרו. אזכיר, לדוגמה, כי במסגרת אישום 16, ולצורך הוצאה תוכנית המרמה אל הפועל, התחשפ נאשם 3 לאדם חרדי. יש אף לזכור כי הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, ואף שאין להחמיר בעונשו נוכח נתון זה, בוודאי שלא ניתן להעניק לו את ההקללה המתבקשת לו היה מודה באשמה. יחד עם זאת, ובניגוד לנאשם 1, ניתן לארור בעניינו של נאשם 3 מספר תנומות המלמדים כי אין למצות עמו את הדין, ובهم: חלוף הזמן, עבר פלילי שאינו מכבד, נסיבות אישיות ורפואה והעובדה כי מדובר במאסר ראשון. אומר כי אל מללא תנומים אלה, היה מקום להטיל על נאשם 3 עונש המשקף את מרכז מתחמי העונישה, אולם לאורם - אסתפק בהטלת עונש המשקף בקירוב את החלק התחתון של שני המתחמים שנקבעו בעניינו.

סיכום

19. לאחר שקבעתי את מתחמי העונישה השונים, וכן נתתי דעתך לניסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות,

ראיתי להטיל על כל אחד מן הנאשמים עונש כולל בגין מעשי המרמה בהם הורשו, בהתאם לאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין. הטעם להטלת עונש כולל נועז בעובדה כי בסופו של יום, מדובר בשרשראת מעשי מרמה בעלי מאפיינים דומים, ונראה כי בנסיבות אלה יש מקום להטיל עונש כולל אשר ישקף את כלל הנתונם הרלוונטיים לעונישה, לרבות מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן, והכל תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של כל אחד מהנאשמים.

על יסוד האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשין הבאים:

נאשם 1

- (א) 9 שנות מאסר לRICTO בפועל.
- (ב) אני מפעיל את המאסר המותנה בן 12 חודשים, אשר הוטל בת"פ 3220/98 (בית משפט השלום בתל אביב) והוארך ביום 27.10.10 בת"פ 66/05 (בית המשפט השלום בבאר שבע).
- המאסר המותנה שהופעל ירוזה במצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' כך שהנאשם ירצה 10 שנים מאסר בגין תקופות מעצרו (27.2.11 - 27.2.11; 19.1.12 - 5.8.12; 1.11.12 - 1.1.18).**
- (ג) 12 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו את אחת העבירות בהן הורשע.
- (ד) קנס בסך 50,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 1.1.18.
- (ה) פיצוי לנפגעי עבירה כמפורט להלן: אישום ראשון - 155,000 ₪; אישום שני - 200,000 ₪; אישום רביעי - 40,000 ₪; אישום חמישי - 52,500 ₪; אישום שישי - 262,500 ₪; אישום שביעי - 49,000 ₪ אישום 11 - 71,860 ₪; אישום שנים עשר - 37,000 ₪ אישום 14 - 7,000 ₪; אישום 15 - 14,600 ₪; אישום שישה עשר - 42,000 ₪. כספי הפיצויים ישולם לנפגעי העבירה עד ולא יותר מיום 1.1.18.
- הפרקליטות תdag להודיע לנפגעי העבירה ולהעביר למזכירות בית המשפט רשימה מפורטת הכוללת את מספרי חשבונות הבנק.

נאשם 3

- (א) 24 חודשים מאסר לRICTO בפועל.
- (ב) 12 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו את אחת העבירות בהן הורשע.
- (ג) קנס בסך 10,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 1.1.18.
- (ד) פיצוי לנפגעי עבירה כמפורט להלן: אישום שני - 262,500 ₪; אישום 15 - 14,600 ₪; כספי הפיצויים ישולם לנפגעי העבירה עד ולא יותר מיום 1.1.18.
- הפרקליטות תdag להודיע לנפגעי העבירה ולהעביר למזכירות בית המשפט רשימה מפורטת הכוללת את מספרי חשבונות הבנק.

ניתן צו כללי לモזגיהם לשיקול דעת קצין משטרה ו/או הتبיעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 21 Mai 2017, במעמד הצדדים.